

El dia 31 de maig es reprén a la filà la marxa de l'any fester marcada com és habitual per l'assemblea ordinària de maig. Els temes tractats foren els habituals: lectures d'actes anteriors i de la crònica, i dació de conters amb un nou superàvit. Després de discutir algun tema més vam arribar on tot el món esperava: la sollicitut d'entrar en la filà realitzada per una dona de nom Núria. Tothom va opinar de l'assumpte i com que el tema donava molt de sí i no estava contemplat en l'ordre del dia, es va quedar en convocar un altra assemblea en breus dates.

Així va ser i de nou es va donar la controvèrsia sobre el tema. El resultat va ser el de acceptar les deu peticions (inclosa la de Núria) en la filà i així passar a la història ella com a primera dona que creuava en una filà i els Alcodians com a primera filà que admitia a una dona. Qui sap si d'ací vint anys estem rient-se de tot açò?

Amb el sol ben amagat amaneisqué el dia 28 de juny. Malgrat tot, una filà d'esportistes com la nostra no s'amilanà i poc a poc arribaren els jugadors alcodians que portarien endavant el partit de futbol del dia de la Dinà. Enguany, els amics del montepio la Roïna no van assistir, convocant ells un partit paral·lel per tal de que l'encontre oficial no fos tan multitudinari com últimament i es puguera vore un poquet més de la qualitat que tenin els jugadors i que feia temps que no es demostrava per excés de gent.

Si en aquest cas no hi hagueren problemes de gent, el que sí que hi hagué fou un partit més que humit, amb el terreny de joc arrapant el perill d'algun bac de consideració. No va passar res i el partit va acabar sota una considerable pluja què va obligar als protagonistes a eixir-se'n del camp abans d'hora. Després de fer-se les fotos de rigor i prendre una agradable dutxa, la gent anà a reviscolar-se a la Societat amb un esmorzar, previ a la pujada al Mas de Pastor per a celebrar la Dinà.

Allí dalt no van faltar la missa, els cotos, el regal a la senyora de Pastor (una planta ben gran i ben bonica en aquest cas) i, sobretot la pluja, que va fer que la Dinà començara en un local del Mas, sota sostre per a no banyar-se. Tots ben apretats s'acomodàrem com puguérem, però en el moment deixà de ploure i aparegueren els primers raigs de sol, la gent va eixir fora per acabar de dinar i per a poder formar les marxas interpretades per la Música de Penàguila. Al voltant de les sis conclogué la primera Dinà mixta de la història festera alcoiana.

Durant els dies 23 i 25 de setembre, la tornada de vacances d'estiu donà pas al campionat intern de cotos de la filà on es donaren cita un apreciable nombre de parelles. Després de vàries e intenses partides els companys Jordi Pascual i Miquel Pastor foren els guanyadors i pròxims representants de la filà en el campionat de filaes, primer dels events que formen part de la celebració del Mig Any.

S'aprofità el "ensayo" del dia 27 per lliurar als guanyadors els seus mereiscuts trofeus. Alhora, l'equip de futbol sala veterà, darrer campió al trofeu de filaes de Setmana Santa, també féu el lliurament d'una foto, record de l'equip protagonista.

Els nostres protagonistes, experts jugadors de cartes, Miquel i Jordi, passaren dues eliminatòries, perdent en la tercera davant els que posteriorment serien els guanyadors del trofeu, la filà Almogàvers. Es pot dir que enguany la filà anava ben representada i quedà en molt bon lloc.

Des de ben matí, i després d'un reparador esmorzar, Felo Carbonell, Herminio Álvarez, Antuán Vicedo i Aberto Domínguez, envoltats per un nombrós grup d'entusiaste individus alcodians, començaren el rite de fer l'olla a la Glorieta en el día gran del Mig Any. Malgrat l'entusiasme dipositat, tornàrem a quedar en tercera posició, enduent-se els premis els Miqueros i els Benimerins. Anàrem tots a la filà per a la degustació de tan suculent menjar. A banda de camaraderia i bon humor, no faltaren la xirimita i el tabal per acabar de finalitzar la nit en mans de Ricardo i Estanis, ni tampoc la música de Penàguila. Finalitzà la nit amb l'entraeta que va transcórrer pel País Valencià i Sant Llorenç amb una filaeta que acaparà la curiositat de públic i premsa; en ella formaven el President de l'Associació de Sant Jordi i Alcodià d'honor Adolfo Seguí i Núria Martínez, primera dona festerà en la història i que feia en aquest moment la primera aparició en públic com a membre actiu d'una filà.

El dia 26 del mes d'octubre no podia faltar la nostra filà al Sanatori de Fontilles per tal de fer un estona de companyonia a les persones allí malaltes. Ales sis del matí eixien els autobusos d'Alcoi plens de gent. Pel camí i dins de l'autobús no pararen els "tentenpies" i al arribar el primer acte fou la Diana, desestimant-se la intentona de fer una Glòria de l'any anterior. No faltaren l'esmorzar, el dinar i els passeigos per l'indret i en acabant, l'Entrada. A la fi, tots a l'autobús per tornar-s' en no sense parar a sopar com ja és costum.

Assemblea 11-10-97

Assemblea ???

Un dels pocs "ensayos" que celebrem dissabte, tingué lloc el 29 de novembre amb molta música, marxas mores, cristianes i pas-dobles. S'encetà en aquest moment la modalitat del carnet amb el fi d'evitar la masificació del local i l'entrada de la gent què tenia per costum vindre a tots els "ensayos" i en 1.500 pessetes menjar i beure com un rei sense pertànyer a la filà i sense costar-li res la música.

